

Beszélni a fociról

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 20. szám, 2020. május 15.

Borsi-Kálmán Béla: Az aranycsapat és ami utána következik. Kortárs Kiadó, Budapest, 2019, 509 oldal, 8000 Ft

Egy jó fél évtizeddel később Esterházy Péter (a *Termelési-regényben*) már azt állítja, hogy ez a beszédmód maga is a válság része: Végh Antalnak sem sikerült elkerülnie a sportújságírásszargonját. És talán hozzátenné: a leginkább a sportújságírásban lehet érezni a szocializmus általános nyelvrongáló hatását. De akkor hogyan beszéljünk a fociról? Először is engedjük el az eredményességre való orientációt. „A hármas - elkapkodott - bírói sípszó véget vetett a döntőnek. Valaki nyert. A közönség tetemes hányada hazafelé indult [...]” Az eredmény már nem érdekes, a foci már csak az életforma elemeként vagy alakítójaként érdemel némi figyelmet. Eljött a kijózanodás ideje, és most következik egyfajta nyelvtisztítás.